Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tissima amantissime cepit / macerare dicens Dominum mysteria
magnitudo misericordie tuo. At ille obstupuit / quid fecisset obliuiscens. Vnde
contrepidabat / ignorabat. Cui ait / Numquid ego illic pris in eum qm
ab ancill' dei magnitudo accepisti. tibique eius misericordie misisti. Nam
mox eius pedibus prouolutus stulte se egisse pentuit. et eius qs
misericordie abstinendum / magnitudo precat. Quadam quoque de dei
venerabilis pri reliquia sancta corporis alimenta sustinet. cuius no
mathesus cuiusdam defensoris filius erat qui et animam sua luchna
sebat. Cumque mi dei edet / ipse ar cui lucerne ministerio seruiret
cepit / plurimam taciturnitatem in mente sua reuolue. et cogitationem de
Quis est hic cui ego manducati alicuius lugurna teneo seruicium
impendo. Quis sum ego ut ili seruia. Ad que mi dei statim
comilius uehementer eum cepit / macerare dicens Cryma cor tuum
signa cor tuum fi quid est qd loquis. Vocatisque fratribus percipit ei luc
nam de manibus tolli ipm uo a ministerio uellit recede. et sibi sancta
eadem quietam sede. Qui requisitus a fratribus quid sibi / mon de
nauiuit predme quanto superbie spm minuerat. et que cont vi
ri dei uerba cogitationem dicebat. Time liquido patuit omnibus
qui venerabile viri Benedicti late michi potuit / manifestare et cogi
tationes ipsa consilent. Alio quoque tempe in eade Campanie
regione incubuit fames magna qua omnes alimentorum indige
ntia cruciabat / iamque in Benedicti monasterio triginta de eis pa
nes uo pene omnis consumpti fuerant ut n plus qm quinque panes
ad refectorium fratribus memori potuissent. Cumque eos venerabil
pri contristatos cernet. cor pusillanimitate studuit / modesta in
cepatione corrigere. et in fine prouisione subleuare dicens Qua
re de panis mopia vri. animus contristatur. Hodie quidem
minus. sed die crastino habebitis. Sequenti autem die. duo

abundat